एवं मया उक्तस् तातो मां सोपालम्भम् अभाषत,
आरोहसि किमर्थं त्वम् ईदृशान् प्राणसंशयान् । 128
धनम् अस्ति हि मे पुत्र, स्थितम् च अहं तदर्जने,
पश्य आनीतं मया इदं ते वहनं हेमपूरितं । 129
इत्य् उक्त्वा आश्वास्य तेन एव वहनेन निजं गृहं
विठङ्कपुरम् आनीतस् तातेन इदम् अहं ततः । 130
इत्य् एतद् बणिजस् तस्माच् छक्तिदेवो निशम्य सः
विश्रम्य च त्रियामां ताम् अन्येद्युस् तम् अभाषत । 131
गन्तव्यम् उत्स्थलद्वीपं सार्थवाह पुनर् मया,
तत् कथं तत्र गच्छामि साम्प्रतं कथ्यताम् इति । 132
गन्तुं प्रवृत्तास् तत्र अद्य मदीया व्यवहारिणः,
तद् यानपात्रम् आरुह्य प्रयातु सह तैर् भवान् । 133
इत्य् उक्तस् तेन बणिजा स तैस् तद्व्यवहारिभिः
साकं तद् उत्स्थलद्वीपं गन्तुं प्रावर्तत द्विजः । 134
तावच् च तत्र दैवात् तं दृष्ट्वा दाशपतेः सुताः
सत्यव्रतस्य तस्य आरात् परिज्ञाय एवम् अब्रुवन् । 135
तातेन साकं कनकपुरीं चिन्वन् इतस् ततः
ब्रह्मन् अगास् त्वम्, एकम् च कथम् अद्य आगतो भवान् । 136
शक्तिदेवस् ततो ऽवादीद्, अम्बुराशौ स वः पिता
पतितो ऽम्बुभराकृष्टवहनो बडवामुखे । 137

Digitized by Google